

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29459.

Maksymilian Sgodzaj, Giszowiec.

Kł. 5C, 15/16
E 21 d, 15/16

Stempel stalowy.

Zgłoszono 1 sierpnia 1938 r.

Udzielono 13 grudnia 1940 r.

Stosowane dotychczas w kopalni węgla drewniane stemple nie są praktyczne i, co najważniejsze, mogą zagrażać życiu górników. Częste nagłe wstrząsy podziemne powodują to, że stemple takie łamią się szybko, gdyż nie wytrzymują większego nacisku skał. Również koszt tych stempli jest bardzo duży, przy czym sama obudowa wymaga więcej czasu i pracy.

Natomiast stempel według wynalazku może zapewnić bezpieczeństwo, gdyż nie może się złamać, a tym samym w przodku nie może nastąpić nagłe oberwanie się zwałów węgla.

Koszt takiego stempla powinien być mniejszy niż stempla drewnianego, przy czym obudowa powinna zająć mniej czasu.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok stalowego stempla w perspektywie, fig. 2 — przekrój stempla, a fig. 3 — rzut poziomy.

Stempel stalowy posiada podstawę *a*, wykonaną z rury stalowej, której górne brzegi są ukośnie ścięte. Wewnątrz rury *a* znajduje się rura stalowa *b*, złączona z rurą *a* za pomocą śrub *c*. Na rurę *b* nasunięta jest rura *d*, przykryta od góry pokrywą *e*; podobna pokrywa znajduje się od dołu; pokrywy te służą do zabezpieczenia wnętrza stempla od zanieczyszczeń. Między rurami *d* i *a* założone są połączone śrubami *g* trzy łubki *f*, otaczające bezpośrednio rurę *b*, stanowiącą prowadnicę rur *a* i *b*.

Stalowy stempel ustawia się w ten sposób, że na rurze *b* przykręca się śrubami *g* trzy łubki *f*, następnie nasuwa się rurę *d*, której górny koniec jest zamknięty pokrywą *e*, na rurę *b*. W ten sposób zestawiony stempel ustawia się w wybranym miejscu obudowy. Po ustawieniu stempla pionowo podbija się go pod kapą w ten sam sposób, jak były podbijane dotychczas stemple drewniane. Po ustawieniu stempla rura *d* opiera się dolną krawędzią na obwodzie łubków. Z chwilą gdy nastąpi większy nacisk skał stropu, wtedy wskutek nacisku rura *d* przesunie się po rurze *b* a tym samym swoją ukośną krawędzią naciśnie na łubki *f*, które wskutek tego rozchylą się nieco (jak wskazuje wycięcie *h* na fig. 3) i zsuną się na dół po rurze *a*. W ten sposób można jeszcze usunąć się z zagrożonego miejsca, gdyż obsunięcie się łubków daje znać o zbliżającym się niebezpieczeństwie. Również stemple stalowe mogą być przenoszone z jednego miejsca na drugie w ten sposób, że najpierw odkręca się jedną lub dwie śruby *g*, wskutek czego łubki zostają rozluźnione, obsuwając się na dół. Następnie przechyla się stempel powoli do po-

łożenia poziomego i przenosi się go następnie na inne miejsce.

Sposób obudowy jest prosty i nie sprawia tyle trudności co obudowa za pomocą stempli drewnianych lub żelaznych z klinami. Stempel stalowy może być również przedłużany zależnie od potrzeby, przez nasunięcie odpowiedniej długości rury od góry. Same pokrywy mogą mieć powierzchnie gładkie lub wklęsłe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stempel stalowy, znamieny tym, że posiada rurę (*a*), wewnątrz której wsunięta jest rura (*b*), połączona z nią za pomocą śrub (*c*), od góry zaś na rurę (*b*) nasunięta jest rura (*d*), przy czym górny i dolny koniec stempla nakryty jest pokrywami (*e*).

2. Stempel stalowy według zastrz. 1, znamieny tym, że między rurą (*a*) a rurą (*d*) założone są trzy łubki (*f*), przylegające bezpośrednio do rury (*b*).

M a k s y m i l i a n S g o d z a j.
Zastępca: inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

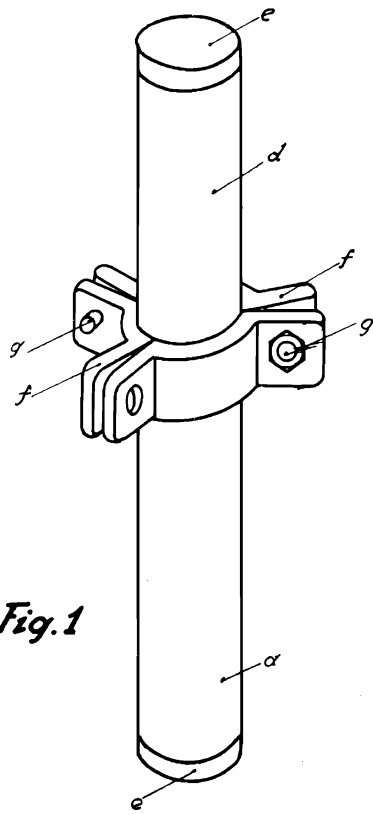

Fig. 1

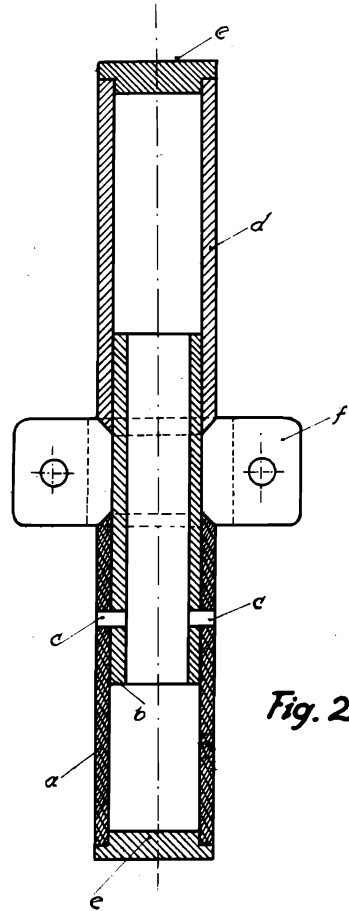

Fig. 2

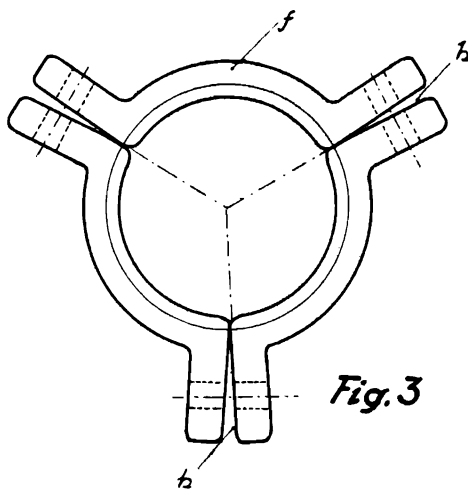

Fig. 3